

بخش خدمات و صنایع غذایی، پادشاهترین ضربه‌گیر بحران بیکاری در اقتصاد کنونی ایران است؛ بخشی بدون بودجه دولتی که سالانه صدها هزار فرصت شغلی برای جوانان کم‌مهارت و فارغ‌التحصیل فراهم می‌سازد. پلمب ناگهانی این واحدها شاید ساده‌ترین اقدام اداری در مواجهه با یک نقص یا تخلف صنفی به نظر آید، اما